

ವಿಲಾಸಿನಿಯ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿ ಬಹಳಪ್ಪ ಬದಲಾಗಿತ್ತು.

‘ಸೈಂಟಿಕ್ ಎಂಡ್ರ್ಯೂ ಅದರಲ್ಲಿ. ಚಾರುದತ್ತರು ಅಪಾನವಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾ?’

ಅವಳನ್ನು ನಗಿಸಲು ನೋಡಿದ್ದೇ. ಅವಳು ಬದಲಾಗಿದ್ದಳು.

‘ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ಲೋಕದ ವಿವಯ. ನಿನೊಬ್ಬ ವಿದೂಪಕ’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿತ್ತು ಅವಳ ಮಾತಿನ ರೀತಿ.

‘ಚಾರುದತ್ತರ ತಾಯಿಯ ಅಕಾಲ ಮೃತ್ಯು, ಅವರ ಮಾಡಿಯ ಸಾಮಿನ ವಿವಯ, ಅವರ ಸೌಸೆಯ ಸಂಕಟಗಳು, ಅವರ ಮಗನ ಕಾಣೆಯಾಗುವಿಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ‘ರಕ್ತಚಂದನ’ಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಚಿತ್ತದ ಹಾಗೆ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ಇದು ಬರೀ ಚಾರುದತ್ತರ ಬದುಕಿನ ಅನಾವರಣ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಸ್ತುತಿಬುದ್ಧಿನ ಅಸಹಾಯಕೆಯ ನಿರೂಪಕೇ.’

ವಿಲಾಸಿನಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಮುನ್ನಡಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

‘ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಭತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತಪರು ಸೌಭಾಗ್ಯ. ಬರೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೆಳ್ಳು ತುಂಬಿದವರು. ಸಕ್ತಿ ಹೊರಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹಂತೆಟುವರು ಅವರು. ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಪತಿ ಲೇಪವ್ವ. ಎಲ್ಲ ಪುರುಷರೂ ಜೀವೆಯೆಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಾದಿಲ್ಲ ಅನ್ನವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಅವರು.’

ವಿಲಾಸಿನಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಮಾತುಗಳ ಹಾಗೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು

‘ಅಯ್ಯೋ ಮಾರಾಯಿ ನಾನೂ ಒಂದು ಕಥೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆ. ಅದರ ಕೊನೆಯ ಒಂದು ಜೊರು ಹೊಟ್ಟಿಯೋಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಹೊರಗೆ ಬರಿದೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತನಾಡುವದಿಲ್ಲ’ ತಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದೆ.

‘ಹೌದಾ, ಸರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್ಕು ಲೇವ್ ನೋಡಿ. ಪುರುಷಲೋಕದ ಎಲ್ಲ ಮುಖಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳಲಿವೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನೋಡಿ.’

ವಿಲಾಸಿನಿ ರಪ್ಪಕ್ಕಂತ ಮೊಬೈಲ್ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದಳು.

ನಾನು ಇಂದ್ರಿಯಕ ಮಣಿಷಾಂಗಟಿ ಕಥೆ ಬರೆಯುವುದು. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಂಭಿಸುವುದು. ನಾನು ಒಂದು ಚೀಲ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಏನು ತರಲು ಕಡಲಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟೆ.

ಅಬ್ಬುಲ್ ರಶೀದ್

ಮೂಲತಃ ಕರ್ತೆಗಾರ ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ. ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ, ಮೂರು ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು, ಎರಡು ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಅಂತಣ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ ಇವರ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು.

ರಶೀದ್, ಕೊಡಗಿನವರು. ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜೆನಿಂದ ಪ್ರೆಸ್ಕೋಡ್ಯೂಮ್ ಪದವಿ, ಮಾನಸಗಂಗೋಳಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರ. ಅಕಾಶವಾಟಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತು ನಿವಾಹಕರಾಗಿರುವ ನಿಮಿತ್ತ ಮಂಗಳಾರು, ಮೇಘಾಲಯದ ರಾಜಧಾನಿ ಶಿಲ್ಪಾಂಗ, ಕಲಾರ್ಥಿ, ಮಡಿಕೇರಿ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಇಡೀಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಪದ್ಮ ಕರವರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕಳಿದೆ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ‘ಕೆಂಡನಂಹಿಗೆ’ ಕನ್ನಡ ಅಂತರಾಳ ನಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ.